

І СЕ І ТЕ.

(Надіслане.)

Виннівецькі петлюрці, воюючи з більшовіками... Мегас не то що не хотів нікого відлучати...

У Виннівегу є один "редактор" від навістрарів на щільний світ газети...

Бо вже йому надійти такі слова як: "Жиди, Лєвби, Моники, Троцьки, Москаль, Бєлкайна, підростки і т. д. і т. д."

Кажуть, що як той "редактор" нічого не придумав, то будувати прийдець ся відлучати його до "Брендоу".

Колісь "У. Голос" був тісно зв'язаний з "К. Русинюм". Коли "К. Ф." писав про ту "К. Русиню", то "У. Г." казав, що "К. Ф." влад дурного...

Ну й не узяти тепер, котрий з них удає дурного? А... може оба... "мудрі"?

Майже кожний дивується, чому Петлюра втік на скоров до Польщі, щоб охоронити ся перед небезпечкою, яка йому грозила...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

Каже "У. Голос", що "Укр. Роб. Вісті" не є українською газетою, бо не складають доларів "патріотів" в Виннівегу і не похваляють Петлюру за його "файт" з Польняками...

У ВАГОНІ.

Два патріоти з Черновців. До того ще в редакції "Газети класової, в якій Балакають про горе і про неспадність класів, Оск. Іауць тут нікому і направляють у кутку Мукашську знаву доко. І чую я, немов на глум Нещасної Варяни, З німецька шепкають вони: Наш руський руд, не агіте!...

"К. Ф." пише у своїх "Парадоксах", що десь там в Трансній люди дуже освідомілись... бо, ади, лишини католицьку церкву тай перешини до православної. Видно, що автор "Парадоксів" розуміє, що то значить освідомість.

Оден "просте" від школи на фармах приїтав на Вєгєрєві і стрінув там одного укр. учителя тай каже: "Пане учителю, чи би ви не приїшли до нашої школи учини дітня? Ми вам добре заплачимо, дамо 105 дол. на місяць пер скул ординанс". Ми могли би дістати англійського учителя за 90 дол., але ми хотіли би тайки мати свого учителя. Учителю усміхнувся на се і каже: "Не треба вивку, щоби я пішов на фарму "шунити" собі голову з вашими "неграмотними баранами", та з "кожушками" за "пай-браці" бути!...

Вложу одного разу до "нешина" стору на Вєгєрєві і дивлю ся, а там в однім "конорі" повно людей і шось дуже лавязіт дискусуєть. Приходжу бинше а то "колектори" від бурси Грушевського обскачили одного фармера і хочуть, щоби він дав шось на бурсу. Фармер відрипав ся як мід а вресити каже: "Не дам ніп центя, бо не варто дати! З тих бурс і з тих студентів я не маю і не буду мати жадної користі. Тай його годув. помагати йому вивчати ся а він покаже тобі потім грош. Що за користь маємо а тих студентів. Чи є з них хоть один, котрий хотів би бути сталим учителем і учини дітня на фармах? Нема! Одни пішов за переводчика до адвоката, другий до банку, третій до інженера, инший до доктора а решта пішли учинити на пайн-шкорулюпіні! Ви говорите собі що хочете, а я знаю, що кожний робить на свою руку і для своєї користі, а не для народу".

Колектори не могли його переконати.

Зелений.

ДЕ УЧИТЕЛІ?

Дорога Редакціє! Прошу помістити моїх кілька рядочків, якими я попробую вивести з клопоту українських "патріотів" і зроблю се без жадного винагородження з їх сторони.

Вже довгий час появляють ся ріжні "статті" в "Українсько-Мукашській" в яких "патріоти" ріжної марки шукають за учителями.

Справді воно якусь трохи виглядає дивно: Тільки понабудували бурси, тільки від фармерів зібрали тисяч доларів, тільки крику та зойку про виховане "нашої" молодіжи на тій підставі, що "вся наша будучність полягає на учителях", а тут після того всього забігли так далеко, що оглянулись назад, аж учителів не-

Обсерватор.

ХТО ХОЧЕ КУПИТИ ДОБРИЙ А ТАНИЙ ДІМ?

Маю на продаж дів в добрім положенні а добрім стані. Є приміщенє на три фамілії. Рівнож осібно спіжарки для кожної фамілії. Одна комора на дріб. Велика пивниця. Позаяк хочу вихати на фарму, длатого продам все по дуже дешевій ціні. Зголосуватись під число: 885 Magnus Ave. Winnipeg, Man.

Дописі.

З ГАМЛТОНУ, ОНТ.

Товариші Робітничі! Хочу поділитися своїми думками в тих кількох рядках. Насамперед запитаю: Чи можем ми робітничі бути задоволені своїм теперішнім життям? Чи потрібно нам старатися о поліпшенє сего життя? А взагалі чи можна назвати наше теперішнє життя "життям"?

Цілий тиждень робить робітник як він на фабриці чи на панських лавіях за мізерну платню, якої семейному робітничому чи білому семейному ніколи не вистарчає на все його найнеобхідніше а житю. Легкої сплати і ненавдаєть з цілою душею ту душу фабрику, він робітник думає лише проте, як би то не заспати, і перший свист фабричний зостає його вже на ногах. І так з дня на день, з тижня на тиждень, з року на рік, щє своє життя. Бо один страчений щє вибірає від дітій кокус хлеба, а страчений місяць викладає пилу сею робітничу на улицю. Перед страхом сих подій робітник старать ся готити "свою" панові "хлібодавцєві", і робить ся його дїйсним рабом.

Тоді, як влаетелї фабрик та землевласники мешкають в величавих розкішних паладах, робітничі мешкають в пинних або маленких тісних хатинах і то не у власних, а в винаймених. Тоді, як вони роботавадєші варять ріжні комодїї страв, робітник думає чим би йому завтра нагодувати свою сімю. Тоді, як роботавадєші діти ходять до шкіл, до університетів, робітничі діти скоро лишє підростає, вадуть під дєрї фабрики провадять свою молоду сімю, щоби помогти своєму батькові утримати свою сімю. Тоді, як роботавадєші діти ведуть на гарних вироблєних паллах ріжні забави, робітничі діти стоять і заглядають заза загороди і то не часто, бо родичи не пускають або "строжє порячку" відкине від загороди. Тоді роботавадєші пишнє, чисто, виміє і урядє в дорогу одєжу, а тє робітничу чорнє зніщенє і в брудній полєртєй одєжї.

Се все, що ти маєш/за свою тяжку працю! На закінченє клічу до вас товариші робітничі: Берїть ся за аїньку та за свою робітничу газету, гортуйте ся в товариства та в робітничі організації, просвічайте одні других. Готїть від себе таких просвітителів, котрі стоять за Петлюрами, та отаманщинами, бо вони хотїть збудувати таку Україну, де би вони пинували, а ви були їх невольниками і винними рабами, і знову живіть під їх панованєм так як і тепер живітьє.

Пам'ятайте те, що осередженє робітничі повинно бути ділом самих робітничі.

Т. Корчак.

ЯК ВОНИ "ПРОГРЕСУЮТЬ".

Інтерв'ю Фолс, Мінн. Дорогі Товариші! Не відможе помістити на сторінках "Укр. Роб. Вістей" сїадуоче: Як вже ранше повідомлялось, в нас тут істє "Союз Російських і Українських Робітничі". На останніх зборєх сего союзу рішено було закласти ся збиркою на поміч жєнщин і дітїм тих товаришів, котрі відслани на "остров сїаї" для депортації. Щє рішено, і то зроблено. Але що більшість членів союзу ізза останньої наїгни бєть ся приходить на збори, то зійшовши ся товариші рішили взяти лісти і піти до помещань знакомих російських і українських робітничі для збирания сего фонду. Прийшли ми до одного помещаня на 9. ул. під н. 610, де мешкають гродненці і мінські, в надїї що і вони мають серце і жакають ся над білими дітми. Але шкода було й замаху. Коли товариші з лістоу в руці повисли ім щіль збирания фонду, то всі вони відмовились як одні: одні казали, що не мають дрібних, другі говорили, що ім ніхто не жертвє і т. п. І сї люди вже і не молоді і забувають те, що і в них є діти, котрі також голодують дєс під Польшею (се видно з старокравих листів). Нічого не було дїяного, есбї сї неспадомі люди склали свої тяжкі козпраньові центи до банку, та зберігали, як то кажуть, на чорній дєні, але вони і то не роблять. Вони прогортають їх в карти, несуть а дома розпустити. Уваїть собі читаву, як жаль давнїсть на таких людей, котрі не знають і не хочуть знати до чого вони повинні стрємити, а весь своїй дітїм ді роботи час провадять коло карт.

Пинучому сї рідки прийшло ся знову вкєс навїстити се помещанє. От що я там побачив: по середній кімнатї стояв куфєр накрїтий бляжєтєми, а кругом него сидїли сї тини і смалєть в "вокур", і все

Обсерватор.

Дописі.

З ГАМЛТОНУ, ОНТ.

Товариші Робітничі! Хочу поділитися своїми думками в тих кількох рядках. Насамперед запитаю: Чи можем ми робітничі бути задоволені своїм теперішнім життям? Чи потрібно нам старатися о поліпшенє сего життя? А взагалі чи можна назвати наше теперішнє життя "життям"?

Цілий тиждень робить робітник як він на фабриці чи на панських лавіях за мізерну платню, якої семейному робітничому чи білому семейному ніколи не вистарчає на все його найнеобхідніше а житю. Легкої сплати і ненавдаєть з цілою душею ту душу фабрику, він робітник думає лише проте, як би то не заспати, і перший свист фабричний зостає його вже на ногах. І так з дня на день, з тижня на тиждень, з року на рік, щє своє життя. Бо один страчений щє вибірає від дітій кокус хлеба, а страчений місяць викладає пилу сею робітничу на улицю. Перед страхом сих подій робітник старать ся готити "свою" панові "хлібодавцєві", і робить ся його дїйсним рабом.

Тоді, як влаетелї фабрик та землевласники мешкають в величавих розкішних паладах, робітничі мешкають в пинних або маленких тісних хатинах і то не у власних, а в винаймених. Тоді, як вони роботавадєші варять ріжні комодїї страв, робітник думає чим би йому завтра нагодувати свою сімю. Тоді, як роботавадєші діти ходять до шкіл, до університетів, робітничі діти скоро лишє підростає, вадуть під дєрї фабрики провадять свою молоду сімю, щоби помогти своєму батькові утримати свою сімю. Тоді, як роботавадєші діти ведуть на гарних вироблєних паллах ріжні забави, робітничі діти стоять і заглядають заза загороди і то не часто, бо родичи не пускають або "строжє порячку" відкине від загороди. Тоді роботавадєші пишнє, чисто, виміє і урядє в дорогу одєжу, а тє робітничу чорнє зніщенє і в брудній полєртєй одєжї.

Се все, що ти маєш/за свою тяжку працю! На закінченє клічу до вас товариші робітничі: Берїть ся за аїньку та за свою робітничу газету, гортуйте ся в товариства та в робітничі організації, просвічайте одні других. Готїть від себе таких просвітителів, котрі стоять за Петлюрами, та отаманщинами, бо вони хотїть збудувати таку Україну, де би вони пинували, а ви були їх невольниками і винними рабами, і знову живіть під їх панованєм так як і тепер живітьє.

Пам'ятайте те, що осередженє робітничі повинно бути ділом самих робітничі.

Т. Корчак.

ЯК ВОНИ "ПРОГРЕСУЮТЬ".

Інтерв'ю Фолс, Мінн. Дорогі Товариші! Не відможе помістити на сторінках "Укр. Роб. Вістей" сїадуоче: Як вже ранше повідомлялось, в нас тут істє "Союз Російських і Українських Робітничі". На останніх зборєх сего союзу рішено було закласти ся збиркою на поміч жєнщин і дітїм тих товаришів, котрі відслани на "остров сїаї" для депортації. Щє рішено, і то зроблено. Але що більшість членів союзу ізза останньої наїгни бєть ся приходить на збори, то зійшовши ся товариші рішили взяти лісти і піти до помещань знакомих російських і українських робітничі для збирания сего фонду. Прийшли ми до одного помещаня на 9. ул. під н. 610, де мешкають гродненці і мінські, в надїї що і вони мають серце і жакають ся над білими дітми. Але шкода було й замаху. Коли товариші з лістоу в руці повисли ім щіль збирания фонду, то всі вони відмовились як одні: одні казали, що не мають дрібних, другі говорили, що ім ніхто не жертвє і т. п. І сї люди вже і не молоді і забувають те, що і в них є діти, котрі також голодують дєс під Польшею (се видно з старокравих листів). Нічого не було дїяного, есбї сї неспадомі люди склали свої тяжкі козпраньові центи до банку, та зберігали, як то кажуть, на чорній дєні, але вони і то не роблять. Вони прогортають їх в карти, несуть а дома розпустити. Уваїть собі читаву, як жаль давнїсть на таких людей, котрі не знають і не хочуть знати до чого вони повинні стрємити, а весь своїй дітїм ді роботи час провадять коло карт.

Пинучому сї рідки прийшло ся знову вкєс навїстити се помещанє. От що я там побачив: по середній кімнатї стояв куфєр накрїтий бляжєтєми, а кругом него сидїли сї тини і смалєть в "вокур", і все

Обсерватор.

Дописі.

З ГАМЛТОНУ, ОНТ.

Товариші Робітничі! Хочу поділитися своїми думками в тих кількох рядках. Насамперед запитаю: Чи можем ми робітничі бути задоволені своїм теперішнім життям? Чи потрібно нам старатися о поліпшенє сего життя? А взагалі чи можна назвати наше теперішнє життя "життям"?

Цілий тиждень робить робітник як він на фабриці чи на панських лавіях за мізерну платню, якої семейному робітничому чи білому семейному ніколи не вистарчає на все його найнеобхідніше а житю. Легкої сплати і ненавдаєть з цілою душею ту душу фабрику, він робітник думає лише проте, як би то не заспати, і перший свист фабричний зостає його вже на ногах. І так з дня на день, з тижня на тиждень, з року на рік, щє своє життя. Бо один страчений щє вибірає від дітій кокус хлеба, а страчений місяць викладає пилу сею робітничу на улицю. Перед страхом сих подій робітник старать ся готити "свою" панові "хлібодавцєві", і робить ся його дїйсним рабом.

Тоді, як влаетелї фабрик та землевласники мешкають в величавих розкішних паладах, робітничі мешкають в пинних або маленких тісних хатинах і то не у власних, а в винаймених. Тоді, як вони роботавадєші варять ріжні комодїї страв, робітник думає чим би йому завтра нагодувати свою сімю. Тоді, як роботавадєші діти ходять до шкіл, до університетів, робітничі діти скоро лишє підростає, вадуть під дєрї фабрики провадять свою молоду сімю, щоби помогти своєму батькові утримати свою сімю. Тоді, як роботавадєші діти ведуть на гарних вироблєних паллах ріжні забави, робітничі діти стоять і заглядають заза загороди і то не часто, бо родичи не пускають або "строжє порячку" відкине від загороди. Тоді роботавадєші пишнє, чисто, виміє і урядє в дорогу одєжу, а тє робітничу чорнє зніщенє і в брудній полєртєй одєжї.

Се все, що ти маєш/за свою тяжку працю! На закінченє клічу до вас товариші робітничі: Берїть ся за аїньку та за свою робітничу газету, гортуйте ся в товариства та в робітничі організації, просвічайте одні других. Готїть від себе таких просвітителів, котрі стоять за Петлюрами, та отаманщинами, бо вони хотїть збудувати таку Україну, де би вони пинували, а ви були їх невольниками і винними рабами, і знову живіть під їх панованєм так як і тепер живітьє.

Пам'ятайте те, що осередженє робітничі повинно бути ділом самих робітничі.

Т. Корчак.

ЯК ВОНИ "ПРОГРЕСУЮТЬ".

Інтерв'ю Фолс, Мінн. Дорогі Товариші! Не відможе помістити на сторінках "Укр. Роб. Вістей" сїадуоче: Як вже ранше повідомлялось, в нас тут істє "Союз Російських і Українських Робітничі". На останніх зборєх сего союзу рішено було закласти ся збиркою на поміч жєнщин і дітїм тих товаришів, котрі відслани на "остров сїаї" для депортації. Щє рішено, і то зроблено. Але що більшість членів союзу ізза останньої наїгни бєть ся приходить на збори, то зійшовши ся товариші рішили взяти лісти і піти до помещань знакомих російських і українських робітничі для збирания сего фонду. Прийшли ми до одного помещаня на 9. ул. під н. 610, де мешкають гродненці і мінські, в надїї що і вони мають серце і жакають ся над білими дітми. Але шкода було й замаху. Коли товариші з лістоу в руці повисли ім щіль збирания фонду, то всі вони відмовились як одні: одні казали, що не мають дрібних, другі говорили, що ім ніхто не жертвє і т. п. І сї люди вже і не молоді і забувають те, що і в них є діти, котрі також голодують дєс під Польшею (се видно з старокравих листів). Нічого не було дїяного, есбї сї неспадомі люди склали свої тяжкі козпраньові центи до банку, та зберігали, як то кажуть, на чорній дєні, але вони і то не роблять. Вони прогортають їх в карти, несуть а дома розпустити. Уваїть собі читаву, як жаль давнїсть на таких людей, котрі не знають і не хочуть знати до чого вони повинні стрємити, а весь своїй дітїм ді роботи час провадять коло карт.

Пинучому сї рідки прийшло ся знову вкєс навїстити се помещанє. От що я там побачив: по середній кімнатї стояв куфєр накрїтий бляжєтєми, а кругом него сидїли сї тини і смалєть в "вокур", і все

Обсерватор.

Dr. C. J. BERMACK. ФІЗИК — ХІРУРГ — СПЕЦІАЛІСТ. Оператор від зарозливих хоріб, кущин і жєнщин. Рємєдїє: 292 СТЕЛА ЕВНІО. — Тєлєфон Рєд.: Ст. Ді. 1250. Офіс: 374 СЕЛДІФРК ЕВНІО. — Тєлєфон офісу: Ст. Ді. 3578.

НОВА УКРАЇНСЬКА РЕСТАВРАЦІЯ. під ч. 624 Мєйн Стр. (на рої Logan і Мєйн ул.) під назвою: ROYAL LUNCH COUNTER. Властїтєлем і управлїтєлем сєї рєстєврєцї є І. КУЧЕР, бушїнь шєф рєстєврєцї Robinson і Boston Lunch.

НАЙБІЛЬША УКР. КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ В ЕДМОНТОНІ. ГАРНИЙ НОВИЙ МАТЕРІЯЛ, ДОБРИ СУКНА, НАПІНОВІША МОДА. ЦІНИ У НАС УМІРКОВАНІ, З ПЕВНОСТЮ ЗАДОВОЛЯТЬ ВАС. ПРОНИМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ З ПРОВІНЦІЙ. Робота виконєтьєсь на умовлєний час. За чєснє, вдовольночє обслугу рєчїтьє властїтєлє С. ГОЛОВАЧ. Просїть ся зайти або писати на адресу: The Economy Tailors 9697 JASPER AVE EAST EDMONTON Next to Dreamland Theatre

НОВІ КНИЖКИ! Олюнка, два томи . . . 80 Маруся і инші оповідання . . . 40 Історія Боротьби Віри з Наукою . . . \$1.50 Камінна Душа . . . 1.50 З Ласки Родни, в оправі . . . 1.75 Що кождому фармерови потрібно знати . . . 75 Українсько-Англійський Кухар . . . 1.00 Домашній Лікар . . . .50 Про Івана Гуса . . . .10 Філософія Соціал Демократії . . . 1.50 Еволюція в образах . . . 1.25 Кровавий Шлях . . . .40 Каменярі . . . .1.00 Не піддавай ся біді . . . .25 Батьківщина . . . .25 Тайна розмова . . . .50 Житє Ісуса Христа . . . .75 З філософії і політики . . . .65 Новїтня суспільність і церква . . . 25 Про жіночу неволю . . . .30 Борї за правду . . . .50 На стрічу сонцю золотому . . . 50 Каталог вислаємо даром. UKRAINIAN BOOK STORE 10234-96th St. — — — — — Edmonton, Alta.

ЗА ДОБРИМИ КОЛЕСАМИ ЗАХОДІТЬ ДО В. Н. КОЛТІСНИКА. Маю на складі нові і уживані байсїклї по умїркованих цінах. НАПРАВЛЯЄ СЯ ВСЯКОГО РОДА БАЙСІКЛІ. Заходїть або пишїть на слїдуочу адресу: BICYCLE & SUPPLY CO. 880 MAIN ST. — — — — — WINNIPEG, MAN. ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ" САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ. Передплата — \$2.00 нарік, 10 цит. поодинокє число. "МОЛОТ" 114, E. 9th ST. — — — — — NEW YORK, N. Y.